

Света Недѣля.

Бавнишко

42.

Рано ранила Недѣля,
 Хубава света Недѣля
 По рѣка плавугъ*) да бере,
 Въ черкови огънь да кладе.
 Ситна ми роса зароси,
 Мжтенъ ми порой дотѣче,
 Та ми Недѣля отвлече.
 Кога е било пролѣтѣта,
 Пролѣтѣта, башъ по Великдень,
 Трѣгна ми сж златари,
 Златари злато да миятъ.
 Мили сж два дни и три дни,
 Мили сж цѣла недѣля,
 Измили руса девойка.
 Па се за нея скарали,
 Кой да си земе девойка,
 Кой за синъ, кой за себе си.
 Сама девойка продума:
 — „Златаре, златоливаре,
 Не карайте се за мене,
 Азъ не съмъ мома за вази,
 Но ми съмъ света Недѣля.
 Мене е Господъ изпратилъ
 Да видя свѣта на що е,
 На що е и на какво е:
 Вѣра на вѣра седи ли,
 Роднина почита ли се,
 Синъ баща догледува ли.“

*) плавугъ = дърва носени отъ рѣкитѣ.